

இந்திய அரசியலமைப்பின் வளர்ச்சிகள்

இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை அமைச்சரவை தூதுக்குழுவின் பரிந்துரைப்படி 1946, மே 16, ல் அமைக்கப்பட்டது.

கம்பெனி ஆட்சி (1773-1857)

ஒழுங்குமுறை சட்டம் -1773 (Regulating Act-1773)

கம்பெனி ஆட்சிக்கு எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு வங்காள கவர்னர் ஜெனரல் என அழைக்கப்பட்டார். (BG-->GGB). இந்தியாவின் முதல் கவர்னர் ஜெனரல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ். (Warren Hastings). மெட்ராஸ், பம்பாய், கல்கத்தா கவர்னர்கள் களை ஒரே தலைமையில் கீழ் (வங்காள கவர்னர்) கொண்டுவர இச்சட்டம் வகை செய்தது. உச்சநீதிமன்றம் கல்கத்தாவில் தொடங்கப்பட்டது (1774) 1(தலைமை நீதிபதி)+ 3 (இணை நீதிபதி). இரட்டை ஆட்சி முறை நீக்கப்பட்டது (Dual Govt end). கம்பெனி ஊழியர்கள் தனியாக வணிகம் மற்றும் அன்பளிப்பு, நன்கொடை பெறுவது தடை செய்யப்பட்டது. அவசர சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் கவர்னர் ஜென்ரலுக்கு வழங்கப்பட்டது.

பிட் இந்திய சட்டம் -1784 (Pitts Act-1784)

Power of Board of control: இந்தியா சம்பந்தப் பட்ட அரசியல் நிர்வாக காரியங்களை கவனிப்பதற்கும், தலைமை ஆளுநர்களுக்கு ஆலோசனை அளிப்பதற்கும்.

6 பேர், தலைமை கொண்ட கட்டுப்பாடு வாரியம் அமைக்கப்பட்டது(2 from British Cabinet, the remaining from Privy Council). இந்தியாவிற்கான ஆங்கிலம் கொள்கையை வகுக்கும் அதிகாரம் கொண்டது. எல்லா சிவில், ராணுவ, வருமான அதிகாரங்களை மேற்பார்வையிடும் அதிகாரம் கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் அனுமதி இன்றி கம்பெனி இயக்குநர் குழுவினர் எந்த உத்தரவையும் பிறப்பித்தல் கூடாது. 3 நபர் 'ரகசியக்குழு' அமைக்கப்பட்டது. (secret committee will decide war + treaty). கம்பெனியின் குழுவில் உள்ள 24 உறுப்பினர்களிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று உறுப்பினர்கள் கொண்ட ரகசிய குழு அமைக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் கவர்னர் ஜெனரலின் ஆலோசனைக்கு உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 4-லிருந்து 3 ஆக குறைக்கப்பட்டது. (G.G Executive council 4 -> 3) . மாகாண கவர்னர்களில் ஆலோசனைக்கு அமைக்கப்பட்டது. கவர்னர் ஜெனரலின் அதிகாரம் தெளிவாக்கப்பட்டது. புதிய நிலப்பகுதிகளை வெற்றி கொள்ளத்தடை . இந்தியாவில் தவறு செய்யும் கம்பெனி ஊழியர்கள் மீது நீதி விசாரனை. வாணிப அலுவல் மற்றும் அரசியல் அலுவல்களை தனி தனியாக பிரிக்கப்பட்டது.

பட்டயச் சட்டம்-1786

கவர்னர் ஜெனரலுக்கு தனது ஆலோசனைக்குழுவின் பெரும்பான்மை யோரின் முடிவை புறக்கணிக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. (power to over write the council). கவர்னர் ஜெனரலே இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் படையின் தளபதியாகவும் நியமிக்கப்பட்டார் (commander in chief) . ஆனால் கம்பெனி இயக்குநர்கள் குழுவினர்

அனுமதியின்றி கவர்னர் ஜெனரல் இந்தியாவில் போர் பிரகடனம் செய்யக் கூடாது .

பட்டயச் சட்டம்-1793 (Charter Act of 1793)

கம்பெனியின் வியாபார முற்றூரிமை மேலும் இருபது ஆண்டுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. **(monopoly of trade) 20 years extended.** கவர்னர் ஜெனரல், மாநில கவர்னர்கள், படைத்தளபதி ஆகியோர் தங்கள் பதவிக்காலத்தின் போது இந்தியாவை விட்டு வெளியே போகத் தடை விதிக்கப்பட்டது. கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் ஆணையர்கள் எண்ணிக்கை 6 முதல் 5 ஆக குறைக்கப்பட்டது. புதிய நிலப்பகுதிகளை வெற்றி கொள்ள தடை என்பது மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது. செலவுகளை இந்திய வருமானத்திலிருந்தே கொடுக்க வேண்டும் என கூறப்பட்டது. இந்நிலை 1919-ம் வருட இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் இயற்றப்படும் வரை நீடித்தது. கவர்னர் ஜெனரலுக்கு மாநிலங்களில் அமைதிகான நீதிபதி **(Justices of peace)** நியமிக்க உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. **All laws to be translated in Indian languages. Laid down the written laws interpreted by court.**

வருட சட்டம்-1797

கம்பெனி ஆட்சியாளரின் அனுமதியின்றி ஆங்கிலேயர் இந்திய சிற்றரசர்களுக்கு கடன் கொடுப்பது கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. கல்கத்தா தலைமை நீதிமன்றத்தின் துணை நீதிபதிகள் எண்ணிக்கை 3 முதல் 2 ஆக குறைக்கப்பட்டது.

வருட சட்டம்-1800

சென்னையில் தலைமை நீதிமன்றம் ஒன்று

அமைக்கப்பட அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

பட்டயச் சட்டம்-1813

கம்பெனியின் வாணிப முற்றூரிமை: **(20 Years)** ஒழிக்கப்பட்டது. தேயிலை கஞ்சா முதலிய பொருட்களை சீனாவுக்கு விற்பதில் கம்பெனி பெற்றிருந்த முற்றூரிமை மேலும் **20** ஆண்டுகள் நீட்டிக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் வியாபாரம் செய்ய லைசன்ஸ் வழங்குவதில் பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. கிறிஸ்தவ மிஷினாமார்களுக்கு இந்தியா செல்ல அனுமதிவழங்கப்பட்டது. மேற்கத்திய கல்வி முறையைப் பரப்ப பண ஒத்திக்கிடப்பட்டது. இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் கல்வி, பண்பாட்டு, அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு கம்பெனியின் இலாத்திலிருந்து **1**லட்சம் ரூபாய் செய்யப்பட வேண்டும். **(sum of 1 lakh earn marked annually for education of Indians)** கூறப்பட்டது. கம்பெனியின் நிதி நிர்வாக சீரமைப்பு கம்பெனி-வாணிபம் சம்பந்தப்பட்ட வரவு செலவின் தனியாகவும் கம்பெனி-நிர்வாக சம்பந்தப்பட்ட வரவு செலவுகள் தனியாகவும் வைத்து கொள்ள கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. சிவில், ராணுவ ஊழியர்களுக்கு பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டது. சிவில் ஊழியர்கள்-ஹெயிரிபரி **(Hailey bury)**, ராணுவ ஊழியர்கள்- அடிஸ் கோம்ப் **(Adis Come)**. ஸ்தலசுயாட்சி நிறுவனங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. மக்கள் மீது வரி விதிக்கவும், வரிசெலுத்தாதவர்களை கண்டிக்கவும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

பட்டயச் சட்டம்-1833

இச்சட்டம் இந்தியாவில் ஒரு மைய ஆட்சிமுறை அமைய வழிவகுத்தது. வங்காள

கவர்னர் ஜெனரல் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாக அறிவிப்பு முதல் இந்திய கவர்னர் ஜெனரல்-வில்லியம் பென்டிங் பிரபு. **(GGB -> GGI) = Central Government .** கவர்னர் ஜெனரலும் அவரது ஆலோசனை சபையும் தங்கள் ஆட்சியின் கீழ் இருக்கும் மாகாணங்கள் மீது மேற்பார்வையிடுதல், கட்டளையிடுதல், கட்டுப்பாடு செய்தல் போன்ற அதிகாரங்களை பெற்றார். இந்திய முழுமைக்குமான “ஒரே வரவு செலவு திட்டம்” கவர்னர் ஜெனரலினால் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் கூறியது. மைய அரசின் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம், கவர்னர் மற்றும் கவர்னர் ஜெனரலின் ரத்து ஆணை அதிகாரம் (**Veto Power**) ஆகிய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. ஆலோசனை சபையில் சட்ட உறுப்பினர் சேர்க்கப்படுதல் சட்டவல்லுநர் ஒருவர் 4-வது உறுப்பினராக சேர்க்கப்பட்டார் முதல் சட்ட உறுப்பினர்- மெக்காலே பிரபு (**Law member without Voting power was added**). இந்தியர்களுக்கு எதிரான வேற்றுமை ஒழிக்கப்பட்டது. எந்த இந்தியனும் சமயம், சாதி நிற வேறுபாட்டால் வேலை பெறும் வாய்ப்பை இழக்கக்கூடாது திறமை மட்டுமே அரசாங்க வேலையில் சேரத்தகுதியாகும் என்ற கூறப்பட்டது. இந்தியர்கள் நலன்கள் காக்கப்பட்டது. இந்திய மக்களின் நலன்களை பேணுதற்கான சட்டங்களை இயற்ற கவர்னர் ஜெனரலுக்கு அதிகாரம் வழங்கியது. இதன் அடிப்படையில் தான் இந்தியாவில் அடிமைமுறை ஒழிக்கப்பட்டது. பல சமுதாய சீர்திருத்தம் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் தலைவர் இனி “இந்தியவிற்கான அமைச்சர்” என அழைக்கப்படுவார். சட்டக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. **A Law commission was**

constituted for codification of law.

பட்டயச் சட்டம்-1853

கம்பெனியின் சாசனம் மேலும் 20 ஆண்டுகளுக்கு புதுப்பிக்கப்படவில்லை. இயக்குநர்களின் எண்ணிக்கை 24 முதல் 18 ஆக குறைக்கப்பட்டது. இதில் 6 பேர் மன்னரால் நியமிக்கப்படுவர். ஆட்சிப் பணித் தேர்வுக்கு போட்டி மூலம் நியமனம் செய்யப்பட்டாளர் **Competitive exams (Excluding Indians)**. கவர்னர் ஜெனரலின் ஆலோசனைக் குழுவானது இனி நிர்வாகக்குழு (**Execetione**) வாக மாறியது. (**Legislature was seprated from excutive**). மையச் சட்ட சபைக்கு மாநிலப் பிரதிநிதிக்கான அனுப்பும் முறையை 1853-ம் வருடம் பட்டயச் சட்டம் செயல்படுத்தியது. இதுவே மைய சட்ட சபையின் தொடக்கம் இந்திய அரசியலமைப்பில் முதன் முதலாக புகுத்தப்பட்டது. (**Legistative Council**). புதிய மாநிலங்களை உருவாக்கும் அதிகாரம் (கவர்னர் ஜெனரல்) கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும் கூறப்பட்டது. இதன்படி அஸ்ஸாம், மத்திய மாகாணம், ஆக்ரா, பர்மா, டெல்லி, போன்ற புதிய மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட்டன. **Excutive council - 4 can veto the questions of legislative council.** வங்காளத்திற்கு தனியாக கவர்னர் நியமிக்கப்பட்டார். **Law member was made as full members.**

வருட சட்டம்-1858

இந்தியாவில் கம்பெனி ஆட்சிக்கு முடிவு கட்டப்பட்டது அதிகாரங்கங்கள் கம்பெனியிடம் இருந்து பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு மாற்றப்பட்டது. கவர்னல் ஜெனரல் இங்கிலாந்து அரசு பிரதிநிதி (**Viceroy**) என்று

அழைக்கப்பட்டார்- **1st** வைஸ்ராய் கானிங் பிரபு. கம்பெனியின் ராணுவம், கப்பற்படையும் இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தின் பொருப்பிற்கு மாற்றப்பட்டன. இந்திய அரசு நியமன அதிகாரங்களை பெற்றார். இந்திய அரசு செயலாளர் நியமனம் செய்யப்பட்டார். **1858**ம் வருடச் சட்டப்படி கட்டுப்பாட்டு வாரியம் இயக்குநர் குழுவும் ஒழிக்கப்பட்டது. இவைகளின் பொறுப்பின் அனைத்தும் இந்தியா அரசு செயலரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இந்தியா அரசு செயலர் இங்கிலாந்து அமைச்சரவையில் ஓர் அங்கம் வகீத்தார். இந்திய அரசு செயலருக்கு ஆலோசனை கூற **15** பேர் கொண்ட- இந்தியா கவுன்சில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதில் **8** பேர் அரசியலாலும், **7** பேர் தற்போது இருந்த இயக்குநர்களால் நியமிக்கப்படுவர் இதில் இந்தியர்கள் யாரும் இல்லை. இந்திய அரசு செயலாளர் இந்தியா கவுன்சிலின் சட்டங்களுக்கு தலைமை தாங்குவார். கவுன்சில் பெரும்பான்மை முடிவை மீறி செயல்பட செயலாளருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. சமநிலை வாக்கு ஏற்படும்போது முடிவு செய்யும் வாக்கு செயலாளருக்குகொடுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஆண்டின் இறுதியிலும் இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தில் முன் இந்தியாவின் ஆட்சி முறையில் பற்றி ஒரு அறிக்கையினை சமர்ப்பிப்பார். இந்திய கவுன்சில் பரிந்துறை அதிகாரத்தை பெற்றிருத்தல். இந்தியா விலிருந்து கிடைக்குகின்ற வருமானத்தை இந்திய விவகாரங்களுக்கு செலவிட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது.

விக்டோரிய பேரறிவிப்பு (1858)

விக்டோரிய மகாராணியின் பேரறிக்கை டெர்பி பிரபு என்பவரால் தயாரிக்கப்பட்டு,

மகாராணியால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு கானிங் பிரபுவால் நவம்பர் **1, 1858** அலகாபாத் நகரில் நடைபெற்ற ஒரு பிரமாண்டமான தர்பாலில் வாசித்தார். இந்திய இனி பிரிட்டிஷ் பேரரசியால் நேரடியாக ஆட்சி செய்யப்படும். இந்தியா சுதேச அரசர்களுடன் கம்பெனி செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைகளையும், ஒப்பந்தங்களையும் பிரிட்டிஷ் அரசு அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு உறுதிப் படுத்திக் கொள்ளும் என்று கூறப்பட்டது. இந்தியாவின் பழமையான உரிமைகள், மதிப்புகள், வழக்கங்கள், வழக்காறுகள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவைகளுக்கு உரிய மதிப்பும் மரியாதையும் கொடுக்கப்படும் என்று. இந்திய மக்களின் மத வழிபாட்டிலும், மத நம்பிக்கையிலும் பிரிட்டிஷ் அரசு தலையிடாது. முழுமையான மத வழிபாட்டு உரிமை வழங்கப்படும். நாடு பிடிக்கும் நாட்டம்யின்மை. இனம், மொழி, மதம், ஆகிய வேறுபாடுகள் இல்லாமல் கல்வித்தகுதி, திறமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்தியர்களுக்கு அரசு பதவிகள் கொடுக்கப்படும் என்று. இந்திய மக்களின் நல்வாழ்வே பிரிட்டிஷ் அரசின் நோக்கமாகும். மக்களின் நன்மைகளுக்காகவே ஆட்சி நடத்தப்படும். ஆங்கில குடிமக்களின் கொலைகளால் நேரடியாகச் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் தவிர **1857-58**ல் வருட புரட்சியில் பங்கு கொண்ட எல்லா மக்களுக்கும் பொது மன்னிப்பு அளிக்கப்படும், (**general Amesty**). அவர்களின் (இந்திய மக்கள்) வளம், அபிவிருத்தி முன்னேற்றத்திலேயே எங்கள் வலிமை, அவர்களின் மனத்திருப்தியே எங்கள் பாதுகாப்பு, அவர்களது நன்றி வளர்க்கவே எங்களுக்கு கிடைக்கும் சன்மானம் ஆகும் என்று கூறப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் நேரடி ஆட்சியில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள்.

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் -1861

வைசிராயின் நிர்வாக உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 4 முதல் 5 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. அதன்படி புதிதாக நிதித்துறை வல்லுநர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். இலாக ஒதுக்கீடு செய்யும் முறை அறிமுகம் (**Portfolio Systems**) செய்யப்பட்டது. மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு மீண்டும் சட்டஇயற்றும் உரிமை **1833-y; Chart & Act** மூலம் இழந்த உரிமை **1861**ல் பெற்றனர். மாநிலங்களின் எல்லைகளை மாற்றவும், திருத்தி அமைக்கவும், புதிய மாநிலங்களை உருவாக்கவும் வைசிராய்க்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா மாநிலங்களில் உயர்நீதிமன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சட்ட மியற்றும் பணியில் இந்தியர்கள் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இந்திய கவுன்சில் சட்டம்- 1892

மைய சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 10க்கு குறையாமலும், 16க்கு மேற்படாமலும் விரிவாக்கப்பட்டது. உறுப்பினர்களுக்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தை விவாதிக்கும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதன் மீது வாக்களிக்கும் உரிமை கிடையாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பொதுநலன்கள் பற்றிக் கேள்வி கேட்கும் உரிமை அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் சபைத் தலைவருக்கு 6 நாட்களுக்கு முன்பே கேள்வி கேட்பது பற்றிய செய்தியைக் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டது.

பிரதிநித்துவ ஆட்சி முறைக்கு வழி வகுத்தது. சட்டமன்ற உறுப்பினரை நியமிப்பதை விட தேர்ந்தெடுக்க படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. தேர்தல் என்ற வார்த்தை அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

இந்திய கவுன்சில் சட்டம்- 1909

(மிண்டோ மார்லி சீர்த்திருத்தங்கள்)

வகுப்புவாரி பிறதிநிதித்துவ முறை அமல் செய்யப்பட்டது. இதன் முஸ்லீம்களுக்கு தனி தொகுதிகள் ஒதுக்கப்பட்டது. மேலும் நிலக்கிழார்கள், தோட்ட முதலாளிகள், முஸ்லீம்கள் என்ற சமூகம், ஊராட்சி, மன்றங்கள், வணிக மன்றங்கள், கல்கலைக்கழகங்கள் என்ற நிறுவனங்களும் தொகுதிகளாயின.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதிக அதிகாரம்

அரசின் அரசு செலவுதிட்டம் பற்றி விவாதிக்கவும், தீர்மானங்கள் கொண்டு வரவும் உறுப்பினர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. துணை கேள்விகள் கேட்டிற்கும், ஸ்தல ஆட்சி நிறுவனங்களுக்கு கடன் வழங்குதல், புதிய வரிகள் விதிப்பது. ஆகியவை தொடர்பான காரியங்களை விவாதிக்க முடியும் ஆனால் இறுதியான தீர்ப்பு வைசிராயினாலேயே எடுக்கப்படும். ராணுவம், அயல்நாட்டு கொள்கை, இந்திய சமஸ்தானங்கள், போன்றவை பற்றி விவாதிக்கவும் தீர்மானங்கள் கொண்டுவரவும் சட்டமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை.

தேர்தல் முறை அதிகாரம்

அதிகாரிகள் அல்லாத உறுப்பினர்கள் நியமனத்தற்கு தேர்தல் முறையை அங்கீகரித்தது. வாக்குரிமை எல்லோருக்கும் அளிக்கப்படவில்லை.சொத்து, கல்வி,

ஆகியவைகளின் அடிப்படையில் வாக்களர் களின் தகுதி நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இந்திய அரசாங்கச் சட்டம்- 1919 மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு சீர்த்திருத்தங்கள்

சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

இந்தியா அமைச்சரின் அதிகாரங்கள் மிகவும் குறைக்கப்பட்டன. படை அயல்நாட்டுத் தொடர்பு அரசியல், நாணய செலவாணி போன்ற குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்கு மட்டுமே வைசிராயும் அவரது ஆலோசனை குழுவும் இந்தியா அமைச்சரை கலந்து செயல்பட்டால் போது மானது என்று இச்சட்டம் அறிவித்த.

மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே அதிகார பங்கீடு

மத்திய அரசு அதிகாரம் - பாதுகாப்பு, அயல்நாட்டு விவகாரங்கள், படைப் போக்குவரத்து, தபால் தந்தி, நாணயம், பொதுமக்கள், வாணிபம், காப்புவரி, வருமானவிரி, கப்பல் போக்குவரத்து, மக்கள் தொகை கணக்கீடு, புள்ளியியல், வேலைவாய்ப்பு நிறுவனங்கள், சிவில், கிரிமினல் சட்டங்கள், மதசம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகம்.

எய்சிய அதிகாரங்கள்

மத்திய மாநில அரசு பட்டியலில் குறிப்பிடப்படாத மற்ற துறைகள் அனைத்தும் மத்திய அரசுக்கு கொடுக்கப்பட்டன.

மாநில அதிகாரங்கள் 2 வகை

1. ஒதுக்கப்பட்ட துறைகள்

2. மாற்றப்பட்ட துறைகள்

ஒதுக்கப்பட்ட துறைகள்

காவற்படை, நீதி நிர்வாகம், நில வருவாய், நீர்ப்பாசனம், பஞ்சநிவாரணம், பத்திரிக்கை,

அச்சகம், புத்தகக் கட்டுப்பாடு, விவசாயக் கடன், வனங்கள், சிறைசாலை, தொழில் தகராறு தீர்த்தல், (National Building Department). இவற்றை கவர்னரும் 4 உறுப்பினர்களை கொண்ட அவரது நிர்வாக சபையினரும் நிருவகிப்பர்.

மாற்றப்பட்ட துறைகள்

கல்வி, பொதுபணித்துறை, விவசாயம், மீன்வாரியம், தலசுயாட்சி, பொது சுகதாரம், கூட்டுறவு சங்கங்கள், தொழில் துறைக்கு கல்வி, தொழிற்சாலை வளர்ச்சி, தொழில் ஆராய்ச்சி. இவற்றை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களிருந்து

கவர்னரால் நியமிக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் நிருவகித்தனர். சென்னை, வங்காளம், பம்பாய், ஐக்கிய மகாணம், பஞ்சாப், பீகார், மத்திய மகாணம், அஸ்ஸாம் அகிய 8 மாநிலங்களாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. சுயாட்சியின் படி மாநிலத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக அமைச்சர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். வாக்குரிமை 3 சதவீதம் முதல் 15 சதவீதம் அளவிற்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும்.

மத்திய அரசின் கட்டுபாட்டில் இருக்க வேண்டும்.

நடைமுறையில் ஏற்படுகிற பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கும், அவ்வப்போது தோன்றுகின்ற தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவும், அரசியலமைப்பானது நெகிழ்ச்சியுடையதாக (Flexible) சம்பந்தப்பட வேண்டும்.

அறிக்கையின் சிறப்பம்சங்கள்:

டொமினியின் அந்தஸ்தை இந்தியா உடனடியாக அடைதல் வேண்டும். ஆனால் இது தற்காலிகமான ஏற்பாடே ஆகும். பூரண சுயராஜ்யமே இறுதி லட்சியமாகும். இந்தியாவில் அனைத்துப் பகுதிகளும் இணைந்த கூட்டாட்சி அரசாங்க முறை

அமைக்கப்பட வேண்டும். மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்குதல் வேண்டும். சமய சார்பற்ற முறையில் அரசியலமைப்பை இருத்தல் வேண்டும். அரசு எந்த ஒரு மதத்திற்கும் தனிப்பட்ட முறையில் அங்கீகாரம் அளித்தல் கூடாது. எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மத்திய அரசின் பொறுப்பில் விடப்பட வேண்டும். இந்திய சுதேச அரசுகள் அனைத்தும் பாராளுமன்ற அதிகார எல்லைக்குட்பட்ட இயங்க வேண்டும். ஒரு சுதேச அரசுக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கும் பிரச்சனை ஏற்படாமையின் அதை **S.C** தீர்த்து வைக்க வேண்டும். இந்திய **S.C** மே இறுதி மேல் முறையீட்டு மன்றமாக இருக்க வேண்டும். இந்தியப் பாதுகாப்பை நிர்வகிக்க ஒரு பாதுகாப்புக்கு அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இந்திய அரசாங்கம் சட்டம்-1935

இச்சட்டம் ஆகஸ்ட், 4, 1935-ல் மன்னரின் ஒப்புதலை பெற்று. சட்டமனாது. ஏப்ரல், 1, 1937ல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இது 321 வதிகளையும், 10 அட்டவணைகளையும் கொண்டது.

சிறப்பு அம்சம் :

மாநிலத்தில் இரட்டை ஆட்சி ஒழிக்கப்பட்டு மாநில சுயாட்சி புகுத்தப்பட்டது(**Provincial Avtonomy**). இதன்படி மாநில ஒதுக்கப்பட்ட, மாற்றப்பட்ட துறைகள் ஒழிக்கப்பட்டன. அகில இந்திய கூட்டாட்சி (**All India Federation**) பிரிட்டிஷ் இந்தியா மாநிலங்கள், இந்திய சுதேச அரசுகளையும், கொண்ட ஒரு அகில இந்திய கூட்டாட்சி அமைக்கப்பட வழிவகுத்தது இச்சட்டம். மத்தியில் இரட்டையாட்சி பாதுகாப்பு . இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தின் 1935-சட்டம் நெகிழ்ச்சி இல்லாத சட்டமாகும். கூட்டாட்சி சட்டமன்றமோ (அ) மாநில சட்ட

மன்றங்களோ இச்சட்டத்தை மாற்றவோ, திருத்தங்கள் கொண்டுவரவோ முடியாது. **England Parliil** மட்டுமே இச்சட்டத்தை திருத்த முடியும். கூட்டாட்சி நீதிமன்றம் (**Federal Court**). வாக்குரிமை விரிவுபடுத்தப்பட்டது. மொத்த மக்கள் தொகையில் 10 மக்கள் வாக்குரிமை பெற்றனர். வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறையை மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. மத்திய மேல்சபை-260 ஆகவும், கீழ்சபை-375 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டது. மொத்த உள்ள 11 மாநிலங்களில் 6 மாநிலங்களில் ஈரங்க அனு (**Bicameralis on**) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

அதிகார பங்கீடு:

கூட்டாட்சி, அதிகாரபட்டியல் - 59

மாநில - 36

இந்தியா கவுன்சில் ஒழிக்கப்பட்டது. வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறை விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இந்துக்களில் **SUPREME COURT** இமைகளுக்கும், பெண்களுக்கும் இடஒதுக்கீடு முஸ்லீம் களுக்கும் காப்பிட்டு சட்டமன்றத்தில் 1/3 பங்கு இட ஒதுக்கீடு. பர்மா இந்தியாவில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது. **RBI** உருவாக்குதல்.

அமைச்சரவைத் தூதுக் குழுவின் திட்டம் (1946)

Cabinet Mission Plan - ல் பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையில் இருந்த 3 அமைச்சர்கள் இருந்தனர். குழுவின் தலைவர் இந்திய விவகார அமைச்சர்- பெந்திக் லாரன்ஸ் பிரபு . வர்த்தக அமைச்சர் - சர் ஸ்டாபோர்டு கிரிப்சு. கடற்படை அமைச்சர் - ஏ.வி. அலெக்ஸாண்டர். அடங்கிய கஇக்குழு மார்ச் - 24, 1946-ல் டெல்லி வந்தது. மே 16, 1946

இதன் பரிந்துரைகளை வெளியிட்டனர்.

திட்டம்

இந்தியாவில் இருந்த மாநிலங்களும், ஆங்கிலேய இந்தியாவும், இணைந்து ஐக்கிய இந்தியா என்ற அமைப்பு ஏற்பட வேண்டும். அயல்நாட்டு விவகாரம், பாதுகாப்பு, செய்தி தொடர்பு உட்பட எல்லா மத்திய அரசு துறைகளும் அதன் பொறுப்பில் இருக்கும். மாநிலங்களுக்கு சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன அயல்நாட்டு, விவகாரம், பாதுகாப்பு, செய்தி தொடர்பு தவிர. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தி மாற்றியமைக்கவும் வழி செய்யப்பட்டது. 10 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்யலாம். சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியலமைப்பினை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் இந்தியர்கள் அடங்கிய அரசியலமைப்பு நிர்யண சபை ஒன்று அமைக்கப்படும். புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கப்படும் வரை இடைக்கால அரசாங்கம் ஒன்று நாட்டு நிர்வாகத்தை கவனித்து கொள்ளும். இந்திய மாநிலங்கள் மூன்று குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. **Group A, B, C.**

இந்தியா சுதந்திரச் சட்டம்

ஜூலை 18, 1947

‘இந்திய விடுதலை மசோதா’ ஜூலை 18, 1947-ல் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. சட்டமானது. அதன்படி ஆகஸ்டு 15, 1947 ஆங்கில ஆட்சி முடிவடைந்தது. இந்தியா பாகிஸ்தான என்ற இரண்டு சுதந்திர நாடுகள் உருவாயன.